

Puumiesten Liiton kunniapuheenjohtaja,  
sahanhoitaja Taito Stenholm



# Puumiestoiminnan määrätietoinen suunnannäyttävä

**Sahanhoitaja Taito Wilhelm Stenholm kuoli Turussa 25. syyskuuta 2002.  
Hän oli kuollessaan 98 vuoden ikäinen.**

Taito Stenholm syntyi 3.huhtikuuta 1904 Porin maalaiskunnassa. Suoritettuaan Oulun Suomalaisen Keskikoulun hän opiskeli sahateknikoksi Suomen Sahateollisuuskoulussa Viipurissa oppilaitoksen toisella vuosikurssilla vuosina 1922-23. Valmistuttuaan hän työskenteli lastauttajana ja laadunvalvojana A. Ahlström Oy:n Pihlavan sahalla 1923-27, työnjohtajana, lautatarhanhoitajana ja kotimaanmyyjänä Pyhäjärven Saha Oy:ssä 1928-32, jonka jälkeen hänet nimitettiin Oy Wilh. Schauman Ab:n Jyväskylän sahan sahanhoitajaksi, missä tehtävässä hän työskenteli 36 vuotta eläkkeelle jäämiseensä asti vuoteen 1969.

Taito Stenholm oli Puumiesten Liiton jäsen sen perustamisvuodesta 1930 alkaen ja toimi liiton puheenjohtajana vuosina 1954-1967, jonka jälkeen hänet kutsuttiin liiton kunniapuheenjohtajaksi. Hän oli myös alueyhdistys Jyväskylän Seudun Puumiehet ry:n perustajajäsen ja yhdistyksen pitkäaikainen puheenjohtaja, sihteeri ja kunniajäsen. Kuollessaan hän oli Puumiesten Liiton vanhin jäsen.

Taito Stenholm oli kehittämässä puumiesten julkaisutoimintaa sodanjälkeisinä vuosina julkaisutoimikunnan sihteerinä ja jäsenenä. Tuolloin ilmestyivät Jyväskylässä julkaistut matrikkeli, Puumiesten laulukirja sekä vuosikirjat vuosilta 1949-54. Kun aikakauslehti Puumies perustettiin vuonna 1955, tuli Taito Stenholmista sen ensimmäinen päätoimittaja, missä tehtävässä hän toimi vuoteen 1973 asti. Tämän jälkeenkin hän toimi historiikkiprojekteissa korvaamattomana asiantuntijana 1980- ja 90-lu-vuilla. Hän toimi myös vuonna 1972 perustetun Puumiesten Ammattikasvatussäätiön hallituksen puheenjohtajana vuosina 1972-79. Stenholmin nimeä kantava rahasto perustettiin säätiön yhteyteen vuonna 1974 hänen täyttäessään 70 vuotta.

Kunnalliselämään ja -politiikkaan Taito Stenholm osallistui aktiivisesti 1950-60 -luvuilla. Hän oli Jyväskylän kaupunginhallituksen jäsen vuonna 1958, työnvälityslautakunnan jäsen 1957-60, asuntoasiain lautakunnan jäsen 1969-73 sekä vaalilautakunnan jäsen useita vuosia. Hän toimi Liberaalisen Kansanpuolueen puoluevaltuuston jäsenenä sekä Jyväskylän osaston ja Keski-Suomen piiriliiton puheenjohtajana 1950-60-luvuilla.

Ansiostaan työelämässä ja yhteiskunnassa hänelle on myönnetty Suomen Valkoisen ruusun I Ik:n mitali kultaristein 1964, II Ik:n Vapauden mitali 1940, Taipaleen risti 1940, Talvisodan muistomitali miekoilla ja soljella 'Taipale' 1940, Vapaudenristin II Ik:n ansiomitali 1942, Keskuskauppakamarin hopeinen ansiomerkki 1959 ja Puumiesten Liiton kultainen ansiomerkki 1960.

# Ikipuumiehen viimeiselle taipaleelle lähtö

'**Taipaleelle lähtö**' on ensimmäisen Puumies-lehden pääkirjoituksen otsikko vuodelta 1955. Kun tieto **Taito Stenholmin** äkillisestä poismenosta tuli, piirtyi tuo hänen kirjoittamansa otsikko silmiin kuin merkinä kaikesta siitä, mitä hän oli elämänsä aikana ollut pistämässä alulle ja johdattamassa eteenpäin. Taito Stenholmin mukana katkesi side puumiestoiminnan alkujuuriin, mutta me jälkipolvet voimme kiittolisina jatkaa tästä eteenpäin. Ikipuumiehen lähtö viimeiselle taipaleelle katkaisi historiallisen pitkän aikajanan.

## **JÄSENEKSI PERUSTAMISVUONNA 1930**

Puumiesten Liitto perustettiin Viipurissa vuonna 1930 silloisen Suomen Sahateollisuuskoulun käyneiden yhdyssiteeksi nimenään Sahakoulumiehet ry. Koulun toiselta vuosikurssilta vuonna 1923 valmistunut sahateknikko Taito Stenholm liittyi jäseneksi ensimmäisten joukossa.

Yhdistymisajatuksen isä oli koulun silloinen rehtori Artturi Käpy, jonka viitoittamaa tietä Puumiehet lähtivät kulkemaan sekä työelämässä että yhdistysrintamalla. Ammattitaidon kohottaminen ja ylläpitäminen sekä puuteollisuuden kilpailukyvyn edistäminen olivat toiminnan tavoitteet, joita Taito Stenholm toimissaan jatkuvasti korosti.

Sahateollisuuskoulun ja toimintaa jatkaneen Kotkan Puutalousoppilaitoksen 60-vuotisjuhlakirjassa vuonna 1981 Taito Stenholm kirjoitti elinikäisestä oppimisesta silloisille opiskelijoille: "Koulu on onnistunut tehtävässään, jos se on kyennyt antamaan kasvatilleen lujan ponnistus pohjan tyydytystä antavalle, nousujohteiselle ja ehjälle elämän uralle. Tällaisen elämän uran ehtoja ja anteja on juuri tuo, ettei ihmisen tarvitse koskaan tuntea itseään täysinoppineeksi enempää ammatissaan kuin muutenkaan, vaan aina voi odottaa ja saada edestä päin uutta elämän antia. Toisin sanoen: Oppia ikä kaikki."

Samassa julkaisussa kuvastuu hänen määrittelemään myös jotain siitä ydinajatuksesta, mitä paljon puhuttu puumieshenki on. "Tällä opinahjolla on ollut annettavana opetusohjelmaan kirjoitetun lisäksi muutakin arvokasta ja matkalla säilyvää. He (opiskelijat) ovat saaneet eväikseen tavallista vahvemman kiintymyksen valitsemaansa ammattialaan ja heidän välilleen on opiskeluaikana kehittynyt tavallista vahvempi ja kestävämpi toverihenki. Tämä on tullut ja tulee näkyviin siinä järjestäytyneessä ja kiinteässä yhteistyössä, joka jo vuosikymmen koulun perustamisesta syntyi entisten oppilaiden kesken ja joka edelleen jatkuu monipuolisena ja vahvahenkisenä Puumiesten Liiton lipun alla, niin ammattikuntamme kuin edustamamme tärkeän tuotannonalankin parhaaksi."

## **JYVÄSKYLÄN SEUDUN PUUMIEHET RY:N PERUSTAJA- TA KUNNIAJÄSEN**

Pian yhdistyksen perustamisen jälkeen syntyi ajatus paikallisista kerhoista. Jyväskylässä kokoontui tammikuussa 1933 kahdeksan puumiestä, joista yksi oli Taito Stenholm. He päättivät perustaa Jyväskylän Seudun kerhon, jonka esimieheksi Stenholm valittiin. Emoyhdistyksen nimi muuttui vuonna 1943 Suomen Puumiehet ry: ksi ja myöhemmin Suomen Puumiesten Liitoksi ja lyheni nykyiseen muotoonsa Puumiesten Liitoksi. Jyväskylän kerhosta tuli liiton ensimmäinen rekisteröity alueyhdistys: Jyväskylän Seudun Puumiehet ry. Alueyhdistyksen 25-vuotisjuhlassa Taito Stenholm kutsuttiin yhdistyksen kunniajäseneksi yhdessä Juho Luhdan ja Lauri Norosen kanssa.

## **OMA JULKAISUTOIMINTA KÄYNNISTYI SODAN JÄLKEEN**

Puumiehet toimittivat kirjoituksia ja hankkivat ilmoituksia toiminnan alusta asti säännöllisesti Suomen Puu -lehteen. Oma julkaisutoiminta kiehtoi mieliä ja sen voidaan katsoa käynnistyneen heti sodan jälkeen. Ensin järjestettiin kirjoituskilpailu, heti perään käynnistyi valtava matrikkelityö, johon

koottiin kaikkien Sahateollisuuskoulusta valmistuneiden tiedot ja kuvat. Samanaikaisesti näki päivänvalon myös Puumiehen laulukirja. Kaikki tämä tapahtui Jyväskylässä, mistä oli muotoutumassa liiton pääpaikka. Taito Stenholm oli aktiivisesti mukana matrikkeli-, laulukirja ja julkaisutoimikunnassa. Kirjoituskilpailuun hän osallistui nimimerkillä `Klamppari'. Kirjoitustyön nimi oli `Eräs kitisevä liitos'. Siinä hän kuvasi työnjohdon asemaa ja tehtäviä teollisuudessa. Kilpailutyö palkittiin kolmannella sijalla.

Julkaisutoiminta pääsi vauhtiin. Julkaistiin oppikirjoja sekä vuosikirjaa vuodesta 1949 alkaen. Omasta aikakauslehdestä oli puhuttu koko toiminnan ajan ja sen aika tuli vuonna 50-luvun puolivälissä.

### **PUUMIESTEN LIITON PUHEENJOHTAJA JA KUNNIAPUHEENJOHTAJA**

Taito Stenholm valittiin liiton puheenjohtajaksi vuonna 1954, missä tehtävässä hän toimi vuoteen 1967 asti. Tämän jälkeen hänet kutsuttiin liiton kunniapuheenjohtajaksi. Taito Stenholmin puheenjohtajakaudelle ajoittuivat pääosin ne vuodet, jolloin puumiesten toimintaan kuului jonkin verran työmarkkinapolitiikkaa. Stenholm on kuvannut tuota vaihetta muutosten ja myllerrysten ajaksi yhteiskunnassa, jolloin puumiehet joutuivat työmarkkinapolitiikkaan mukaan, kylläkin varsin empien ja suuren osan jäsenkuntaa asennoituessa hyvinkin kielteisesti. Vaikka työmarkkina-asioiden hoito oli puumiehille alusta asti hyvin ongelmallista johtuen mm. jäsenkunnan monijakoisuudesta, pysyi liitto Taito Stenholmin johdossa ehjänä ja toimivana palatakseen myöhemmin Artturi Kävyin ja alkuperäisten sääntöjen osoittamalle tielle ammattitaidon, kilpailukyvyin ja puun käytön vaalijana ja edistäjänä.

Taito Stenholmin aikana liitto sai ensimmäisen toiminnanjohtajansa, kun tehtävään tuli Tapio Kytö. Liiton toimisto vakiintui Jyväskylään. Tuolloin liitolle saatiin myös omat tunnukset logo ja lippu.

Vahvasta puumiesten yhteenkuuluvuudesta Taito Stenholm on käyttänyt termiä `aatteensa uhrin' tarkoittaen ihmisiä, jotka jaksavat tehdä työtä ja uskoa asiaansa silloinkin kun se on tuntunut hankalalta ja turhauttavaltakin. Puumiestoiminta oli monissa perheissä tällaista uhrautumista oman asian puolesta. Itse asiassa Stenholmien perheessä Ellen Stenholm oli valtakunnallisen yhdistyksen johdossa ennen miestänsä. Hänet valittiin vuonna 1952 perustetun Puumiesten Rouvien Yhdistyksen ensimmäiseksi puheenjohtajaksi.

### **PUUMIES -LEHDEN ENSIMMÄINEN PITKÄAIKAISIN PÄÄTOIMITTAJA**

Puumies -lehti näki päivänvalon syksyllä 1955. Lehden päätoimittajaksi tuli Taito Stenholm, mitä tehtävää hän hoiti aina vuoteen 1973 asti. `Taipaleelle lähtö' -pääkirjoituksessaan Stenholm toivoi oman lehden avulla saatavan läheisempää ja jatkuvampaa kosketusta jäsenkuntaan kuin siihen asti oli ollut mahdollista. Tarkoituksena alusta alkaen oli julkaista ajankohtaisia kirjoituksia, selostuksia ja uutisia ammattialaltamme.

Taito Stenholmin täyttäessä 70 vuotta vuonna 1974 silloinen päätoimittaja Tapio Rissanen haastatteli päivänsankarin artikkelissaan `Puumiesten puumies Taito Stenholm' kysyen: Uskotko Puumiehen tulevaisuuden mahdollisuuksiin kovassa maailmassa? "Kyllä minä uskon. Puumiehellä on paikkansa ammattilehtien kentässä. Käsittääkseni lehti on tuon paikkansa tähänkin mennessä täyttänyt. Jos se jaksaa uudistua ja olla ajan tasalla, niin eiköhän Puumies selviä", vastasi Stenholm.

### **PUUMIESTEN AMMATTIKASVATUS-SÄÄTIÖN PERUSTAJA JA ENSIMMÄINEN HALLITUKSEN PUHEENJOHTAJA**

Puumiesten Liiton hallinnassa olleista rahastoista perustettiin vuonna 1972 Puumiesten ammattikasvatussäätiö, jonka hallituksen puheenjohtajaksi valittiin itseoikeutetusti säätiöhankkeen puuhämies Taito Stenholm. Hän toimi puheenjohtajana vuoteen 1979 asti.

Taito Stenholmin täyttäessä 70 vuotta Puumiesten Liiton hallitus perusti Stenholmin nimeä kantavan rahaston ammattikasvatussäätiöön. Peruspääomaksi Stenholm asetti hänelle osoitetun rahalahjan.

Rahaston varoja kartuttivat keräystulot sekä Stenholmin omat lahjoitukset.

### **ISIEN JALANJÄLJISSÄ SAHATEOLLISUUTEEN**

Taito Stenholm sanoi kasvaneensa sahan seinustalla. Puuteollisuuteen hän tutustui isänsä jalanjäljissä jo kolmannessa polvessa. Isän isä toimi itseoppineena sahojen rakennusmestarina ja esimiehenä Antti Ahlströmin rahoilla eri puolilla maata. Taito Stenholmin isä, joka oli koulutukseltaan rakennusmestari, jatkoi hänkin samalla uralla aloittaen sahanasettajan tehtävistä ja päätyen sahan isännöitsijäksi.

Yli 40-vuotinen ura sahateollisuudessa oli mittava. Aiemmin mainitussa 70-vuotishaastattelussa Taito Stenholm sanoi olleensa tyytyväinen kuluneisiin vuosikymmeniin: "Jokainen työpäivä on ollut oma pikku seikkailunsa omine pulmineen ja murheineen. Toistensa kaltaisia päiviä on ollut yhtä vähän kuin on ollut toistensa kaltaisia kappaleita niissä miljoonissa ohitseni menneissä tukeissa ja laudoissa."

### **LIITON HISTORIAN ASIANTUNTIJA**

Taito Stenholmin panos liiton ensimmäistä historiakirjaa toimitettaessa oli mittaamattoman arvokas. Hänen terävä muistinsa ja asioiden johdonmukainen jäsentäminen tarkkoine yksityiskohtineen auttoivat historiikin tekijöitä enemmän kuin mitkään arkistotiedot. Taito Stenholm luki tekstin moneen kertaan tehden tarkentavia korjauksia, valitsi valokuvat ja nimesi henkilöt eri vuosikymmeniltä.

Järjestelmällisenä ihmisenä hän säilytti ja arkistoi kaiken materiaalin tavalla, jota voi vain jälkepäin ihaila. Taito Stenholmia on kiittäminen puumiesten arkiston runsaudesta, valokuvista, lehtileikkeistä ja paljosta muusta materiaalista. Hänen aikanaan luomat yhteydet teollisuuteen ja muihin alan yhteisöihin ja henkilöihin ovat olleet alku puumiesten kirjastolle, jossa on monta arvokasta teosta, mm Artturi Kävyyn käsikirjoittamat, nidotut oppikirjat. Myös hänen pitämänsä puheet ja kirjoitukset ovat näin jälkipolvien käytävissä. "Muita vaikuttamassa olleita tekijöitä väheksymättä rohkenen väittää, että se nopea ja tuloksellinen kehitysvaihe, jonka sahateollisuutemme on kuluneen 30-vuotiskauden aikana läpikäynyt on suurelta osaltaan tulosta sahateollisuusmiesten yhteistoiminnasta ja yhteishengestä", Stenholm totesi onnittelevuhteessaan Suomen Sahateollisuusmiesten Yhdistykselle vuonna 1957.

Puumiesten Liiton 70-vuotisjuh-hlajulkaisua Jälkiä puussa' koottaessa vuonna 2000 Taito Stenholm valotti haastattelussa varusmiesaikaansa Sahateollisuuskoulun jälkeen 1920-luvulla. Hän muisteli Viipuria viehättävänä ja elinvoimaisena liike-elämän ja kulttuurin miljöönä, jossa hän palveli alokasajan jälkeen Ilmavoimien teknisen toimiston esikunnan kirjuriina. Myös Turun tarjoama kulttuuriantti sai häneltä kiitosta. Turkuun Taito Stenholm muutti Jyväskylästä täytettyään 90 vuotta.

Taito Stenholm osallistui liiton 70-vuotisjuhlaan huhtikuussa 2000 Jyväskylän Paviljongissa, jossa hän tervehdyksessään juhlayleisölle iloitsi jäsenkunnan jatkuvasta kasvusta. "Se juuri on liitolle erityinen onni, että jäsenkunta kasvaa ja kasvaa vuodesta toiseen."

Henkilökohtaisesti tapasin Taito Stenholmin ensimmäisen kerran opiskeluaikana 1974. Puumiesten Liiton palvelukseen tultuani hän tuli vuosi vuodelta tutummaksi ja läheisemmäksi. Hän seurasi tarkoin liiton, ammattikasvatussäätiön ja lehden toimintaa antaen kannustavaa palautetta ja tarpeellista kritiikkiä. Viimeiset yhteiset lehtijutut teimme vain puoli vuotta sitten Taito Stenholmin 98-vuotissyntymäpäivän kynnyksellä Turussa. Tuolloin kertasimme myös erään kemiallisen puunjalostuksen laitoksen historiaa 1910-luvun puolivälistä. Taito Stenholmin viimeinen yhteydenotto liiton toimistoon tapahtui syyskuun alussa. Me emme silloin tienneet, että tuo pitkä puhelu kulttuuri-, kirjallisuus- ja monine muine aiheineen oli viimeinen.

Taito Stenholm tunnettiin älykkäänä ja oivaltavana keskustelijana, jota ympäröi hienostunut, elee-ton karisma. Hänen kiinnostuksensa suuntautui puumiestoiminnan ohella myös yhteiskunnallisiin

kysymyksiin ja kulttuuriin. Hän nautti kirjallisuudesta, teatterista ja musiikista. Kaikissa toimissaan hän oli äärettömän täsmällinen ja johdonmukainen elämänsä loppuun asti. Hänen muistinsa terävyys, hyvä fyysinen kunto, kyky tallentaa tarkkoja yksityiskohtia sekä taito hahmottaa suuria asiakokonaisuuksia hämmästyttivät useita sukupolvia vuosikymmenistä toisiin.

### **VIIMEINEN LEPOSIJA PIRKKALASSA**

Pirkka-Hämeen Puumiesten 40vuotisjuhlassa Tampereella 2.10.1970 hän muisteli työtehtäviään 1920-30 -luvun taitteessa Pirkkalassa näin: "Tuossa kaupunkia vastapäätä Pyhäjärven rannalla oli aikoinaan Pyhäjärven saha Oy:n kolmikehäinen rahalaitos, jota aikoinaan muutaman vuoden palvelin. Vuonna 1931 saha ei kuitenkaan saanut, enempää kuin tuskin mikään muukaan saha, sillä elettiin silloin synkintä pula-aikaa. Silloisena tehtävänäni olikin yrittää muuttaa rahaksi vielä jäljellä olevat tavaravarastot, joihin sisältyi mm. pari vaunulastia hyvää loimukoivulautaa. Eräänä kauniina päivänä ilmestyi sitten pakeilleni nuorehko mies ja kertoi olevansa liikkeellä hankkiakseen raaka-ainetta Riihimäen puolella toimivalle huonekalutehtaalle. Katsastimme tuon koivuerän ja parin päivän kuluessa saimmekin siitä kaupan syntymään. Noina päivinä ehdimme jo tulla keskenämme melkoisiksi tutuiksikin, varsinkin kun huomasi olemamme molemmin Kävyn koulun kasvatteja.

Kului sitten aikaa runsaasti ohi maksupäivän, mutta rahoja koivulaudoista oivaan alkanut kuulua, kunnes sitten ostaja ilmestyi jälleen omassa persoonassaan paikalle. Kun valitin hänelle maksun viipymistä, totesi hän ettei sitä koskaan tulekaan, tehdas kun on vararikossa ja häneltäkin jäi muutaman kuukauden palkka saamatta ja nyt hän on uutta leipäpuuta haeskelemassa. Hänen nimensä oli muuten Arvo Päiväsalo.

;Kävi sitten niin onnellisesti, että Tampereen kaupunki aloitti sähkölaitoksen rakentamisen tuohon Tammerkoskeen ja Arvo Päiväsalo sai puutavaran hankkijan paikan rakennustyömaalle. Niin pääsimme jälleen kaupantekoon onnellisemmissa merkeissä, kunnes Pyhäjärven sahan viimeinenkin tapulinpohja oli myyty ja minäkin vapaa uusia tehtäviä etsiskelemään."

Taito Stenholm on haudattu Pirkkalaan. Siunaus tapahtui Pirkkalan Vanhassa kirkossa, jonka kirkkomaan sukuhaudassa hänen viimeinen leposijansa on. Puumiesten Liiton ja Puumiesten ammattikasvatussäätiön edustajat olivat saattamassa Taito Stenholmia hänen viimeiselle matkalleen lauantaina 12. lokakuuta.

## 2.4.2004 Taito Stenholmin syntymästä 100 vuotta

### Puumiesten Liitto muisti nimikkorahastoa

Puumiesten Liiton pitkäaikaisen puheenjohtajan ja kunniapuheenjohtajan sekä Puumies-lehden päätoimittajan Taito Stenholmin syntymästä tuli kuluneeksi 100 vuotta huhtikuun alussa. Stenholm syntyi 3.huhtikuuta 1904 Porin maalaiskunnassa ja kuoli 98-vuotiaana 25. syyskuuta 2002 Turussa. Taito Stenholm oli jäsenenä Puumiesten Liitossa ja sitä edeltäneessä Sahakoulumiehet ry:ssä perustamisvuodesta 1930 alkaen. Hänen panoksensa oli erittäin merkittävä liiton toiminnan luotsaamisessa 1940-70-luvuilla. Ennen kaikkea hänen ansiokseen voidaan lukea puumiesten julkaisutoiminnan kehittyminen nykyiseen muotoonsa. Vuonna 1946 puumiehet julkaisivat laajan sahakoulumatrikkelin sekä laulukirjan. Vuonna 1949 alkoi ilmestyä puumiesten vuosikirja, minkä pohjalta syntyi Puumies-lehti 1955. Puumieskalenteri näki päivänvalon 1962. Sahateollisuuskoulun historiikki julkaistiin puumiesten toimesta 1972, liiton historiikki 1990 ja Jälkiä puussa-kirja 2000. Taito Stenholm oli kaikkien näiden julkaisujen tekemisessä aktiivisesti mukana toimien lehden päätoimittajana vuosina 1955-73.

Taito Stenholm valmistui sahateknikoksi Suomen Sahateollisuuskoulusta Viipurista oppilaitoksen toiselta vuosikurssilta vuonna 1923. Pilhavan ja Pyhäjärven sahojen kautta hän siirtyi Jyväskylään 1933, missä toimi Oy Wilh. Schauman Ab:n sahanhoitajana eläkkeelle jäämiseen vuoteen 1969 asti.

Taito Stenholmin määrätietoisien ja järjestelmällisten tallennustyön ansiosta liiton historiatiedot on pystytty dokumentoimaan tarkasti. Hänen veitsenterävänä loppuun saakka säilynyt muistinsa oli suuri apu pohdittaessa puumiestoiminnan suuntalinjoja, kerättyä yhdistys-, henkilö- ja teollisuushistoriikkeja. Hänen laajakatseisuutensa tuli esille myös kaikissa niissä lämminhenkisissä keskustelutilanteissa, joissa sivuttiin kulttuuria, talouselämää tai maailmanpolitiikkaa.

Taito Stenholm oli perustamassa myös Puumiesten Ammattikasvatussäätiötä vuonna 1972, jolloin liiton rahastot säätiöitettiin. Hän toimi säätiön puheenjohtajana vuoteen 1979 asti ja seurasi säätiön toimintaa aktiivisesti senkin jälkeen.

Puumiesten Liitto kunnioitti Taito Stenholmin elämäntyötä hänen syntymänsä 100-vuotispäivänä lahjoittamalla Puumiesten Ammattikasvatussäätiössä olevaan Taito Stenholmin nimikkorahastoon 10000 euroa. Liiton puheenjohtaja Kauko Yläsaari ojensi lahjakirjan säätiön hallituksen puheenjohtajalle Martti Viertolalle kevätkuukouksen yhteydessä Tikkurilassa perjantaina 2. huhtikuuta 2004.